

L'OASIS

Any II Número 3

Facultat d'Informàtica

Novembre 95

Halloween pasó por la EIB...!!!
los parciales reparten sus primeras calabazas

REDACCIO:

Kepa Aranzabal
 Clara Benedito
 Oscar Carretero
 Joan Garcia
 Helen Garrido
 Ricardo Martinez
 Pedro Rio
 Laia Rossell
 Frankie van Spaandonk
 Jose Ramon Vega

Col.laboradors:

Toni Juan
 David Lopez
 Llorenç Valles
 Joan Climent
 Jaume Garcia
 Amador "Cepeter"

La Redaccio de L'OASI es declara ... no es declara res. Els articles son responsabilitat dels seus autors

Si algu es sentis ofes pel que hi ha publicat:

- a) Que es foti.
- b) Que deixi la carrera.
- c) Que es posi en contacte amb nosaltres.
- d) Totes les anteriors.

Redaccio: B5S103
 mail:OASIS@OASIS.FIB.UFC.ES
 Telefon: 401-70-97

PROGRAMA D'EXTENSIÓ CULTURAL
 UPC

Como siempre, el primer número de L'OASI de cada año está dedicado a los de primero (a los nuevos). Deciros que somos unos cuantos alumnos que nos dedicamos a escribir y dibujar tonterías, sin ánimo de molestar ni ofender a nadie, sólo para que os lo paséis bien durante un rato. Y vosotros también podéis colaborar.

Los que ya nos conocíais habréis notado unos cuantos cambios en la revista, que esperamos sean de vuestro agrado. El más importante ha sido la ampliación del número de páginas a veinte, porque nos parecía que las doce de antes os sabían a poco. Pero necesitamos colaboradores para llenarlas. Queremos que la revista sea vuestra y que no sólo la hagamos nosotros. L'OASI se hace por y para vosotros y ahora es cuando más necesitamos vuestra colaboración.

Los dos últimos números del año pasado se agotaron en tres días; os damos las gracias por darnos vuestro apoyo.

Pero siempre hay alguien que se queda sin la revista, así que también hemos ampliado la tirada. Por estos dos motivos, la colaboración que más necesitamos es la económica.

El otro cambio importante es la publicidad. Este año tenemos el presupuesto por los suelos, así que necesitamos otras fuentes de financiación. Pero tampoco queremos que L'OASI se convierta en un folleto de propaganda. Por tanto recurrimos a vosotros para solucionar este problema. La colaboración económica es voluntaria porque nos parece que debéis ser vosotros los que juzguéis si vale la pena pagar por lo que tenéis en las manos. Pero tenéis que ser conscientes de que si no pagáis, L'OASI está condenado a desaparecer o a tener la mitad de sus páginas llenas de publicidad. Y creo que a nadie le convence ninguna de las dos opciones. Así que ya sabéis lo que tenéis que hacer para tener la conciencia tranquila: tomaros un café menos y hacer una inversión en vuestra revista. Confiamos en vosotros.

FRASE DEL MES

- "Jo sóc de Vic!"

(contestant al professor, que havia preguntat si algú era de fora, referint-se a estudiants d'Orgasmus, això... Erasmus.)

Un Alumne de TD grup 10, 19 de Setembre

1995

QUÈ POTS FER PER L'OASI:

- 1.-Posar la teva aportació voluntària a les guardioles de L'OASI.
- 2.-Anar a les botigues anunciades a aquest número i dir que has vist l'anunci aquí.
- 3.-Enviar col.laboracions.
- 4.-Llegir L'OASI entre pràctica i pràctica.

QUÈ SERIA LA HÒSTIA QUE FESSIS PER L'OASI:

- 1.-Deixar la VISA amb el número secret.
- 2.-Esgotar totes les seves existències.
- 3.-Fer-te de la redacció.
- 4.-Que féssiu les pràctiques dels membres de la redacció de l'OASI.

TOP TEN

- 1- Ens han regalat la carpeta a tots.
- 2- Ja tenim edifici de la FIB al Campus Nord.
- 3- Que per fi EL BAR està a la FIB.
- 4- La qualitat del bar de la FIB.
- 5- Les 20 pàgines de l'Oasi.
- 6- Les noves baranes de les escales.
- 7- El desè aniversari de l'Oasi.
- 8- El Netscape a Icaro.
- 9- Aquest número ha vist la llum. Miracle!!
- 10- El Jueves augmenta la qualitat: Parlen de nosaltres.

BOTTOM TEN

- 1- Ens han fet pagar 500 "cuques" per ella a l'imprés de matrícula.
- 2- Ja no podem fer "el cabra" a la gespa de l'edifici U.
- 3- Que el primer dia el bar nou ja es va quedar petit.
- 4- Que els preus són iguals que al Puaj-P... Er.. al Nyam Nyam.
- 5- Les 20 mil hores de paginació.
- 6- Ens hem quedat sense escales durant un mes.
- 7- Deu anys després, encara falten col.laboradors, diners,...
- 8- Que no hi ha manera de trobar un PC lliure.
- 9- Que de poc no el fem a mà. L'ordinador va morir varies vegades mentre paginàvem.
- 10- Nosaltres fanzine? La portada un Oasi en el desert? Se l'han llegit o només han agafat la portada?

Informàtica, Internet, Inteligencia...

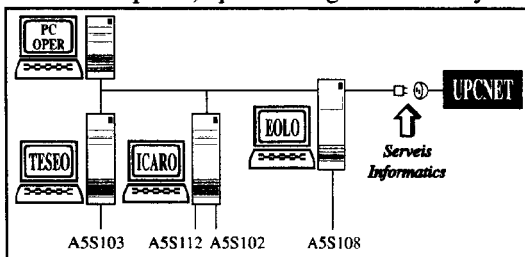
Kpsa!

Desde hace aproximadamente una semana TODOS los alumnos de la FIB -*Facultat d'Informàtica de Barcelona*- (ya sé que lo sabías, pero algunos primerizos...) tenemos acceso libre a Internet -*InterNational Tradents of Enterteiment's Races with No opErator's conTrol*- a través de la red de PC's -Personal Computer-

Tan fausto acontecimiento es un CHOOYU, es decir: se lo debemos a CHOOYU, un nuevo Alpha nosequé AXP nosequemás que se ha añadido a nuestro entrañable Cluster (Quartz) y que ha provocado una modernización del VMS (que ahora se llama, atención, OPENVMS). El caso es que alguno de estos nuevos componentes no acepta el KERMIT -un prehistórico protocolo de comunicaciones STOP&WAIT- así que para poder conectarnos a QUARTZ desde los PC's se había de habilitar en éstos el protocolo TCP/IP, base de la Internet.

Los responsables del área de PC's pensaron muy sabiamente que era mejor unirse al enemigo que pasarse todo el curso luchando, así que instalaron ellos el Netscape que ahora todos disfrutamos... Hasta aquí todo muy bonito... el problema llega cuando uno necesita hacer un trabajo en los PC's y está tooodo ocupadísimo... seguro que ya te has encontrado en esa situación; yo estaba así el viernes 27-X (un día después de la instalación del NetScape) cuando, de pronto ¡¡Oh consternación!! ¡Icaro había caído! ¿Motivos? yo creía saber unos cuantos, y como tenía media página por llenar en tan augusta revista (¡¡Kepa, el artículoooo!!) me dirigí raudo a la redacción para coger la grabadora digital ultrasensible de 16 pistas a 44 Mhz. para ir a entrevistar al responsa-

ble -es un título, no una apreciación- del área de PC's de la FIB: Evaristo de Frutos. Lógicamente en la redacción no encontré el aparato (se aceptan donaciones en el B5S103), pero sí pude agenciarme un Bic que pintaba a ratos y entonces pensé en presentarme delante del simpático -esto sí es una apreciación- RAPCSFIB con una de esas pijas libretitas de la UPC-SHOP (primerizos, lo siento pero esto es muy difícil de explicar) que nos regalaron hace ya

tiempo, y así fardar de periodista... también esto se me fue al carajo: no aparecían por ningún lado (la última pista era mirar si estaban a modo de cuña bajo la puerta del despacho, para que no se cierre, y tampoco estaban allí), así que me planté allí con un listado viejo vuelto del revés y le formulé la pregunta mágica:

KJ: ¿Ha caído Icaro por culpa de una posible congestión en la red debida al NetScape?

EF: No, <<¡¡¡Oooohhhh!!!>> por razones que no vienen a cuento un disco de Icaro se ha desmontado y mientras Icaro intentaba resucitarlo los discos de los demás servidores se han solidarizado, hasta hacer la situación insostenible. En ese preciso momento ha caído la red. <<claro, si no se podía sostener...>> Ya había ocurrido otras veces.

(He de advertir que la entrevista es todo

lo textual que los avanzadísimos medios técnicos que me acompañaban permitían.)

Cualquier otro periodista, ante una respuesta como ésta, y apremiado por las prisas del entrevistado ('Me esperan en el Nexus', ¡¡Oooohhh!!) se hubiera batido en retirada, pero imperturbable, insisto:

KJ: ¿Y aguanta bien Icaro con tanto trabajo extra?

EF: Sí, el TCP/IP no es más que un protocolo de comunicaciones, y como tal no da mucho trabajo.

KJ: Sí, pero la UPCNET habrá multiplicado su tráfico... ¿Cómo es que en los últimos años <<mis primeros cuatro de carrera>> el LCFIB ha ido acotando <<no se me ocurre un término mejor>> al máximo los accesos al exterior -NETMBX, EAN, ¡Correu!, etc.- y desde el año pasado los liberalizan?

EF: (tras una compleja disertación sobre el espíritu universitario, las nuevas tecnologías y el incremento de medios) ... yo creo que si la gente actúa con responsabilidad <<¿¿respquéé??>> no tiene porqué haber ningún problema. En todo caso, si la UPCNET empieza a sufrir, los de servicios informáticos pueden filtrar todas las peticiones que provengan de alumnos, de forma que lo primordial quedaría subsanado (conexiones al cluster y Unix), mientras que las conexiones exteriores no prosperarían. Mira, te hago un dibujo... (ver la figura: se parece a la intención del autor, pues la interpretación que hizo me parece excesivamente impresionista como para asustar con ella al lector)

Bueno, creo que ya he cumplido (media hoja larga), gracias a los RAPCSFIB's y operadores/as por la atención recibida, y no olvidéis que más vale webear poco ahora que nada después, que en vasco se dice: "Vete de una puta vez, cabrón o te muerdo un ojo".

EDICIONS UPC

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA

15.000 pts en premis

Tens problemes amb les assignatures? No trobes els llibres que vols? Ara tens l'oportunitat de fer sentir la teva opinió. En aquest exemplar de la revista L'OASI trobareu l'enquesta que EDICIONS UPC ens proposa als alumnes de la FIB. Aquesta enquesta servirà per conèixer, valorar i superar l'oferta de material docent i per saber quins llibres falten i quins cal millorar.

Fes -nos arribar l'enquesta degudament complimentada amb el teu DNI i entraras en el sorteig de 15.000 pts. en llibres d'EDICIONS UPC. La pots deixar a CPET o al B5S103. Gràcies i sort!

F.I.B.

Curs 95-96

Títols publicats per
Edicions UPC adients
pels estudis impartits
a la F.I.B.

Edicions UPC

C/Jordi Girona Salgado, 31

08034 Barcelona

Tel:(93) 401-68-83

Tel:(93) 401-58-85

LLIBRES RECOMANATS PER EDICIONS UPC A LA FIB.

PUNT DE VENDA: CPET (La CUP)

Anàlisi d'aplicacions informàtiques
M.Barceló, M.Costa, C.Quer

Anàlisi Matemàtica. Pràctiques amb Maple V
M.Noguera, M.Grau

Aplicaciones distribuidas abiertas
J.Delgado, M.I. Gallego, R.Martí, F.Jordán

Aprendizaje Automático
U.Cortés, A.Moreno, E.Armengol, J.Béjar, L.Belanche, R.Gavaldà, J.M.Gimeno, B.López, M.Martín, M.Sánchez

Càlcul Numèric
Miquel Grau, Miquel Noguera

Enginyeria del Software. Programació orientada a objectes
Allen J.Peralta, Horacio Rodríguez

Equips perifèrics i terminals
Lluís Casals Ibáñez

Estructures de dades. Especificació, disseny i implementació
Xavier Franch Gutiérrez

Física bàsica amb ordinador
Joaquim Trullàs Simó

Física i ciència-ficció
Jordi José, Manuel Moreno

Formalismes lògics per al tractament del llenguatge natural
Horacio Rodríguez, Mª Antònia Martí, Irene Castellón

Gestió dels sistemes d'informació a l'empresa
Angel Ros, Jorge Viñallonga

Gestió dels sistemes informàtics
Miquel Barceló García

Intel·ligència artificial
U.Cortés, J.Béjar, A.Moreno, J.M.Gimeno, H.Rodríguez, L.Belanche, M.Martín, M.Sánchez

Introducció a la programació en LISP
Enric Sesa Nogueras

Introducció al Tex
Joan Soler Ruiz

Matemàtica discreta
F.Comellas, J.Fàbrega, A.Sánchez, O.Serra

Orden y caos en sistemas complejos
Ricard Vicente, Susanna Cuevas

Sistemes digitals. Problemes
Fernán Sánchez Carracedo

Tècniques de programació en Intel·ligència Artificial
Carles Sierra García

LA PRACTICA

Si, Si, ya esta!

COMPILO!

LA BÚSTIA

Los Coordinadores de La Bústia.

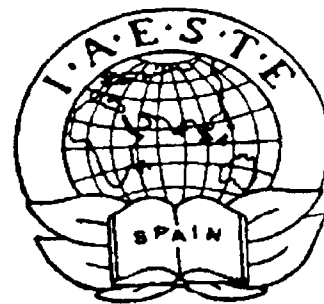
La Bústia, es el primer sistema de buzón de reclamaciones electrónico. Instalado en Nescafib, es accesible desde el WEB en la dirección: <http://nescafib.upc.es/~bustia>, o directamente desde <http://nescafib.upc.es> (Donde podréis encontrar links a todas las asociaciones de la Facultad y otros temas interesantes). Para acceder a nuestra página, basta con teclear desde cualquier cuenta de la facultad (Unix o VMS): lynx (dirección)

¿Qué podeis encontrar en La Bústia? Información acerca de los problemas del entorno de nuestra facultad y un espacio para registrar vuestras quejas. Con dichas quejas, nosotros nos dirigimos a las personas pertinentes e intentamos solucionarlas en la medida de lo posible (o por lo menos encaminarlas). Es una forma sencilla de intentar arreglar los problemas de la Facultad.

Lo que pretendemos es estar en las conversaciones del bar, los pasillos, etc. Aquéllas en las que comentáis los métodos de evaluación, o que el Kermit desde PC's no funciona, o que han subido los precios del BAR, etc.

Uno de los problemas más importantes de la Facultad, es que los propios alumnos no participan. Es muy fácil criticar, pero siempre hay que aportar soluciones. La Bústia, intenta mantener un diálogo con vosotros en este camino. Todas las reclamaciones no anónimas atendidas en sus dos meses de vida (que no son pocas) han obtenido respuesta. Claro está, que nosotros también somos alumnos, pero por ahora esperamos poder mantener la misma tónica.

En fin, no pretendemos daros un rollo moral sobre el porqué debéis defender vuestros derechos. Sólo queremos que sepáis que hay gente que si se preocupa y que podéis ponerlos en contacto con ella con un gesto tan sencillo, como acercarse a un terminal.

IAESTE

Robert Castelo
Delegat IAESTE-FIB

Aquestes són les sigles d'una organització internacional que promou l'intercanvi d'estudiants universitaris de carreres tècniques arreu del món, amb l'objectiu de realitzar pràctiques remunerades en empreses estrangeres durant un cert període de temps (preferentment a l'estiu).

La FIB participa dins aquest programa de col.laboració universitat-empresa a nivell internacional des de fa molt temps, i sempre amb un grau de satisfacció total per part de tots aquells intrèpids estudiants que es varen llançar a l'aventura de viatjar, viure i treballar durant un temps en un entorn diferent, amb un idioma diferent, amb una cultura diferent i entrant en contacte amb altres estudiants d'arreu del món, que també aprofiten l'oportunitat que IAESTE els brinda a les seves respectives universitats, obtenint de tot això una experiència enriquidora, divertida i, per a molts, inolvidable en tots aquells aspectes relatius a la convivència amb els estudiants d'altres països que han compartit la mateixa inquietut per fer del seu pas per la universitat, alguna cosa més que una efímera cita dins el curriculum vitae.

Així doncs, si vols viatjar, aprendre idiomes i adquirir experiència professional a l'estranger, i has arribat ja a l'equador dels teus estudis (tècnics o superiors), no dubtis en demanar informació adreçant un e-mail al delegat de l'IAESTE a la FIB (e3717239@est.fib.upc.es) o passant per l'oficina de l'IAESTE-Catalunya a la planta baixa del mòdul A2.

"-¿Pa qué...?"

-¿Pa cagal·la?" (Smoking Iuiu)

LLUIS RIUS VALL

Ex-Presi de L'OASI

Ha estat acollit al cel dels ex-membres de la redacció de l'Oasi, on va exercir dignament la seva presidència, el que es fa saber a tots els admiradors de la seva obra editorial. Els seus afligits ex-companys: Kepa Aranzabal, Clara Benedito, Juan García, Helen Garrido, Ricardo Martínez, Pedro Río, Laia Rosell, José Ramón Vega i Frankie van Spaandonk pregunten que el tingueu en els vostres pensaments, les vostres oracions i les vostres hores de campana per llegir l'Oasi. La seva obra va destacar-se en frases contundents i de gran contingut moral i filosòfic com la que presideix aquesta elegia, frases i estil editorial que han creat escola en el món de la premsa universitària, universal fins i tot. El funeral per la seva ànima es celebra cada dia en el tradicional "desayuning" que va fer imprescindible entre els membres de la redacció. No s'invita particularment, però s'accepten invitacions. Les condolències poden ser trameses per correu al compte OASI. Els donatius, directament a les guardioles de l'Oasi o al despatx de la redacció (B5S103) Visa, MasterCard, American Express, 6000. Descansi en pau... si el deixen.

PER QUÈ "L'OASI"?

El Rei de Cors

"La FIB, un oasi en el nostre camí al Campus Nord". Aquesta frase va aparèixer fa bastants anys a la revista d'aquesta facultat. Així va sorgir el nostre nom. De l'esperança de tenir, algun dia, un edifici propi al qual poder dir-li Facultat d'Informàtica, perquè com sabem i les classes de la FIB sense haver-se de treure un "bonotren" per anar d'un costat a un altre. Ara per fi tenim el B6: l'autèntica FIB (i per molts anys). Més val tard que mai. Segurament, la construcció del B6 marcarà l'inici de una nova època. Hem d'estar contents pels progressos, però això encara no s'ha acabat.

Queda lluny el temps en que les classes de primer es feien a la novena planta d'industrials i als barracons d'arquitectura; i els examens als pasadissos de la FIB. Ara ja tenim aularis, però encara queden laboratoris i departaments perduts a l'oasi de l'antiga FIB.

També fa temps des que teniem vuit terminals connectats al PDP-11 per fer les pràctiques els de primer. Ara tenim dos ALPHA i molts més terminals, però encara hi ha cues per agafar lloc i els

sistemes es continuen penjant per sobre-càrrega d'usuaris.

També ha plogut molt des de que estàvem a pla vell, i des de que ens van dir: "ei tius, que volem fer un pla nou. Canviu-vos de pla que això es de puta mare (amb perdó). I pels que no us volgueu canviar, no us preocupeu, que al pla antic no tindreu problemes de classes ni d'horaris". Efectivament, ja tenim pla nou, però els que queden al pla vell segurament no estaran d'acord en que no tenen problemes. I els de pla nou tampoc estaran d'acord en que és de puta mare (amb perdó).

Sí, s'ha aconseguit molt. Però encara queden moltes coses per fer. I hem de ser nosaltres els que lluitem per elles. De forma hem guanyant molt, però de fons hem perdut molt. Els que hem viscut tots aquests canvis encara ens estem pensant quan s'estava millor: si "fruïnt" del setembre al pla vell o "gaudint" de la *evaluació continua* (ja!) al pla nou.

L'OASI va nèixer ara fa deu anys com una manera d'arribar a la gent desde la Delegació d'Alumnes; d'explicar els nostres problemes, vivències i experiències. Hi han hagut molts canvis: primer estàvem a la FIB, després al soterrani del B3, i ara ja tenim casa pròpia al B5S103. Però encara que hagin passat molts anys i

hagin canviat moltes persones i coses (per sort o per desgràcia), L'OASI encara conserva l'esperit emprenedor i optimista amb el què va començar. Intentant arribar a la gent amb ganes d'agradar i fer passar una bona estona. Encara que algú hagi dit que som "El Jueves" de la facultat nosaltres estem orgullosos de la nostra feina, de fer més agradable la vida als nostres companys i d'aconseguir que a la gent se li escapi un somriure entre pràctica i pràctica.

Perquè mentre hi hagi injustícies, la qualitat i els preus del(s) bar(s) siguin impresentables, la terrassa del B6 estigui al despatx del degà i no al bar, les classes de PROMET siguin insofribles (eh, Jose?), la noia més maca de la facultat, sorti amb el tio més capullo del món, i, en fi, mentre hi hagi algú disposat a mirar-se la vida amb bon humor deixant de banda les "amargures" i veient el cantó positiu de les coses, L'OASI estarà sempre al seu costat.

I no puc seguir perquè em cauen les llàgrimes d'emoció. Només em resta desitjar-li moltes felicitats a L'OASI en el seu desè aniversari i que tingui una llarga vida, al menys deu anys més. I espero que els que ara esteu aquí no veieu el vintè aniversari, almenys com a alumnes.

C L E N X A D ' O R
PERRUQUERIA HOME-DONA
RAMONA RIART
CENTRE COMERCIAL LA CUP
JORDI GIRONA SALGADO, S/N
08034 BARCELONA. TEL 280 10 16
HORARI: DE 9 A 19 HORES

tallat, rentat i secat
DONA HOME
1.900 pts 1.400 pts

LA COSA GUAPA

L'OASI
(Barcelona)

Este es un fanzine que se monta diversa peña de la Facultad de Informática de Barcelona. Hay mucha cosa hecha a ordenador (era de esperar), con textos, dibujos, consejos, paricas y demás cosas de esas que alegran los fanzines. Si queréis pedirlo, podéis hacerlo libremente y con esa gracia que os caracteriza a Casal de l'Estudiant, c/ Jordi Girona Salgado s/n, 08034 Barcelona.

Portada que es como un oasis en el desierto.

MÁS COSA GUAPA

EL JUEVES
(Barcelona)

Este es un fanzine que se monta una peña de cachondos mentales. Parece que no saben muy bien lo que es un ordenador. Hay chorradas y tiras cómicas subidillas de tono. Si lo queréis, sólo tenéis que comprarlo en cualquier kiosko o suscribros.

FAUNA DE PRIMER

Aladdin

-«Això mola que t'hi cagues!»

Es passa el dia als terminals connectat a Internet, baixant fotografies «del Meteosat» (<http://www.playboy.com>), i sinó, està a la xarxa de PC «buscant l'última versió de l'antivirus». Curiosament, la McAfee li fa versions del Scan en format .GIF (o .JPG). Una altra de les seves aficions és jugar a tota mena de jocs (Medina, Tetris,...). Si es relaciona prou bé (si li passen les pràctiques i problemes resolts) passarà la fase de selecció (por los pelillos, nen!). Sinó, es passarà a informàtica a Sabadell o Vic, a ensenyar als de poble el que és Internet.

-«Als dotze anys vaig fer un Tetris.»

Ja programava amb el seu Spectrum, que encara conserva. Va fer un curset de Basic que el va decidir a ser programador. És una canya fent les pràctiques, però les notes no són com desitjaria, perquè no les dissenya abans de picar-les (dissequè?). Així li surten els informes. Quan estudia aprova les assignatures de departaments «secundaris» (MA-II, FEN,...). Es coneix les especificacions dels ordinadors que toca i dels propers llançaments al mercat; fins i tot es veu capaç d'aconsellar Bill Gates (presumeix d'haver millorat Windows'95). Passarà la fase de selecció, però quan arribi a EDA, ISO i d'altres descobrirà que no tot són if, while i repeat, patirà amb el factor alfa (els punters, hashings i companyia són traidors!).

-«Qué de guais es esto, oyes!»

Li encanta anar a classe. S'asseu a primera fila i pren els apunts impecables, per després passar-los a net a casa. Aaga tots els llibres que li recomana la guia docent i fa el possible per què al metro la gent vegi el títol del llibre que porta (si és en anglès millor). Mai porta motxilla (no és tant vulgar, oyes). No li agrada fer les pràctiques perquè no hi ha qui entengui els ordinadors (oyes) i perquè els teclats els toca tothom (ecs!). No passarà la fase de selecció (estudiar cansa i no mola). L'any que ve es passarà a empresarials, on es trobarà més a gust.

-«De puta mare! No passen llista i el bar és més gran que a l'insti.»

El primer dia arriba puntual, i el seu primer full d'apunts és quasi bé net. Poc a poc, va arribant cada dia més tard a la primera classe, fins al límit aquell dels 20 minuts de retràs en què pensa «ja em passaran els apunts!». Els esmorzars al bar també s'allarguen segons aquesta norma. Quan fa classes de dues hores, ell fa el descans deu minuts més llarg que el professor (un tute ràpid al bar, que acaba amb tres «revantxes»). El resultat són apunts on falten temes i un gran domini en jocs d'atzar, a part de l'amistat del personal de la cafeteria. Quan s'acosten els exàmens té remordiments i estudia un parell de dies. Té un 50% de probabilitats d'acabar al carrer el segon any.

-«L'examen? Nom'ha anat gaire bé...»

Sempre el veus al bar, però va a totes les classes. Els seus apunts són un garbuix i no entens res, clar que com té tota la pinta de no estudiar, tampoc te'ls fotocopiaràs, no? En realitat, segueixen un complicat algorisme que només ell entèn, i que conté més informació de la que has sentit a classe. D'on la treu és un misteri. Comença a fer les pràctiques quan molta gent encara no sap qui és el seu professor, i ja l'ha acabada abans que comenci la majoria. És tot modèstia, però les aprova totes. Evidentment, acabarà en cinc anys (o menys si li deixen). Curiosament, no en coneix cap, però n'has sentit a parlar d'algun. Correspòn a un 0.01% de la gent de primer.

-«La informàtica és el futur!»

Es va matricular a la FIB per motius purament econòmics. Un dia va llegir que en el futur tot estaria controlat per ordinadors i va pensar: «Ja sé com em guanyaré la vida». Igualment, no sabia quina carrera volia estudiar. Un cop aquí s'ha adonat que els ordinadors li agraden menys del que es pensava (que ja era poc). Tot i així, estudia pensant en el bé dels seus fills (nen i nena, en aquest ordre) i probablement acabi la carrera, però a base d'empollar i de tenir bones amistats. El dia que comenci a treballar haurà de començar a aprendre com funciona el seu ordinador (és que són tots diferents, jo!).

COPY
SPORT s. a.
DEPORTES - MODA

TENIS, SQUASH Y BADMINTONRaquetas, primeras marcas: HEAD, PRINCE, WILSON, DONAY, KENNEX: **30 y 50%.**

Bolas, primeras marcas: ¡¡Al Coste!!

PATINAJE, PRIMERAS MARCAS EN ¡¡PROMOCIÓN!!
ESQUI PRE-TEMPORADA OCASIÓN ÚNICA**SKI:** DINAMIC, BLIZARD, HEAD, FISCHER, K2, ROSSIGNOL, KASTLE, DYNASTAR, VÖLKL.**BOTAS:** NORDICA, SALOMON, KOFLACH, RAISCHLE, ROSSIGNOL, J. MARCO, DINAFIT, ETC.**FIJACIONES:** SALOMON, TIROLIA, ATOMIC, MARKER, LOOK.

¡Por ti y para ti, universitario!

COPY SPORT, 1ª Cadena totalmente NUESTRA
1.000 artículos, Primeras Marcas, a los mejores preciosSkis Völkl P10 RS: ~~69.000 ptas~~ **39.900 ptas.**Skis Austriacos + Fijaciones Tirolia 540: **9.900 ptas.**Skis Austriacos Laminados + Fijaciones Tirolia 540: **12.900 ptas.**Skis Elan, Fisher, Head + Fijaciones Tirolia 540:desde **16.900 ptas** a **18.900 ptas.**Skis Dinamic VR: ~~42.900 ptas~~ **23.900 ptas.**Skis Head CX6, CP6, CR6: ~~37.900 ptas, 42.900 ptas, 50.900 ptas~~ **23.900 ptas.**

HISTORIA DE LA INFORMÁTICA : LA CREACIÓN

Ricardo & Silencio

Después de largos años de búsqueda infructuosa, por fin hemos descubierto un fragmento de las Sagradas Escrituras que fue eliminado de la versión definitiva. Pero gracias a nuestro arduo trabajo, ahora puede ver la luz. Algunos de los datos que aquí aparecen no coinciden con los que todos conocemos. De ahí la importancia del documento que transcribimos a continuación, traducido directamente del hebreo.

"Viendo Jesús que su pueblo pasaba hambre, dijo: "multiplicaré este pan y este pez y os daré cien panes y cien peces". Al ver que el milagro no se realizaba, miró a las alturas y allí apareció un mensaje: "OPERATION OUT OF RANGE". Sin inmutarse, dijo: "multiplicaré hasta cincuenta panes y cincuenta peces". Como el milagro tampoco se realizó, miró a las alturas y allí apareció otro mensaje: "STACK OVERFLOW. STACK DUMP AS FOLLOWS". Finalmente dijo: "os daré cinco panes y cinco peces". Y el milagro se realizó.

Entonces Dios, al darse cuenta de que su calculadora de bolsillo se había quedado pequeña para las fantasmadas de su hijo, decidió crear una máquina para realizar operaciones complicadas. Y la llamó "IBM™ PC/XT/AT COMPATIBLE". Este nombre, aún hoy, sigue siendo un misterio.

Pero eso no fue suficiente. Porque Jesús reunió a sus apóstoles y dijo: "Padre, me presento ante ti con mis cincuenta apóstoles para que los acojas en tu seno". Y en el cielo apareció un mensaje: "INSUFICIENT DISK SPACE". Entonces, Jesús se deshizo de veinticinco y dijo: "acoge a mis veinticinco apóstoles en tu seno". Y en el cielo apareció otro mensaje: "DISK FULL. PLEASE REPLACE DISK". Y Cristo le dio la patada a otros trece y dijo: "acoge a mis doce apóstoles en tu seno". Y los apóstoles fueron doce.

Entonces, Dios se dio cuenta de que necesitaba algo de gran capacidad para almacenar datos. Y creó un soporte

magnético. Y lo llamó "HARD DISK DRIVE". Este nombre también es un misterio.

Pero eso no fue suficiente. Porque estando Cristo en el templo, vio que allí había veinte leprosos que habían muerto y quiso resucitarlos. Y dijo: "¡¡levantaos y andad!!" Y como no le hicieron caso, miró a las alturas y allí apareció un mensaje: "ARE YOU SURE YOU WANT TO RESTORE '*LEPROSO' ". Y Jesús repitió: "¡¡levantaos y andad!!" Y en el cielo apareció otro mensaje: "SOME INFORMATION MISSING OR DESTROYED. ONLY AVAILABLE FOR '?AZARO.LEPROSO' ". Y Lázaro resucitó.

Entonces, Dios vio que necesitaba algo para conservar su información permanentemente. Y creó un nuevo soporte magnético. Y lo llamó "BACKUP STREAMER". Otro nombre también misterioso.

Pero eso no fue suficiente. Porque estando Cristo en la cruz, miró a las alturas y dijo: "Dios mío, ¿por qué me has abandonado?" Y en el cielo apareció un mensaje: "MAXIMUM NUMBER OF USERS EXCEEDED. TRY AGAIN LATER". Y Cristo fue crucificado.

Y es que había otras dos personas que estaban siendo crucificadas a la vez y ellas también preguntaban lo mismo. Y como Dios no pudo atender tantas peticiones de golpe, decidió crear una máquina de proceso más potente que la que tenía. Y la llamó: "ALPHA AXP 2100". Un nombre aún más misterioso que el de la otra máquina.

Pero eso no fue suficiente. Porque estando Jesús en el sepulcro, quiso mover la losa de piedra que tapaba la entrada, para resucitar. Y allí apareció un mensaje: "YOUR PASSWORD HAS EXPIRED". Lleno de indignación, intentó resucitar al día siguiente, y al querer mover la losa de la puerta, apareció otro mensaje: "PERIOD TIMEOUT EXPIRED". Presa de la rabia, al día siguiente se desmaterializó y apareció

fuera del sepulcro. Y así, Jesucristo resucitó al tercer día.

Entonces, Dios pensó que su hijo necesitaba tener más privilegios que el resto de los mortales. Y por eso creó una cuenta especial. Y la llamó "SYSTEM MANAGER". Un nombre no menos misterioso que los anteriores.

Pero eso no fue suficiente. Porque cuando Moisés subió al monte Sinaí, levantó los brazos hacia el cielo y dijo: "Dios mío, dame los diez mandamientos". Y en el cielo apareció un mensaje: "PRINTER OUT OF PAPER. ABORT, RETRY, CANCEL?" Y Moisés repitió: "dame los diez mandamientos". Y en el cielo apareció otro mensaje: "PRINTER QUEUE BUSY. JOB PENDING". Y Moisés cogió un cincel y dos piedras (de ahí la famosa frase) e hizo las tablas de la ley.

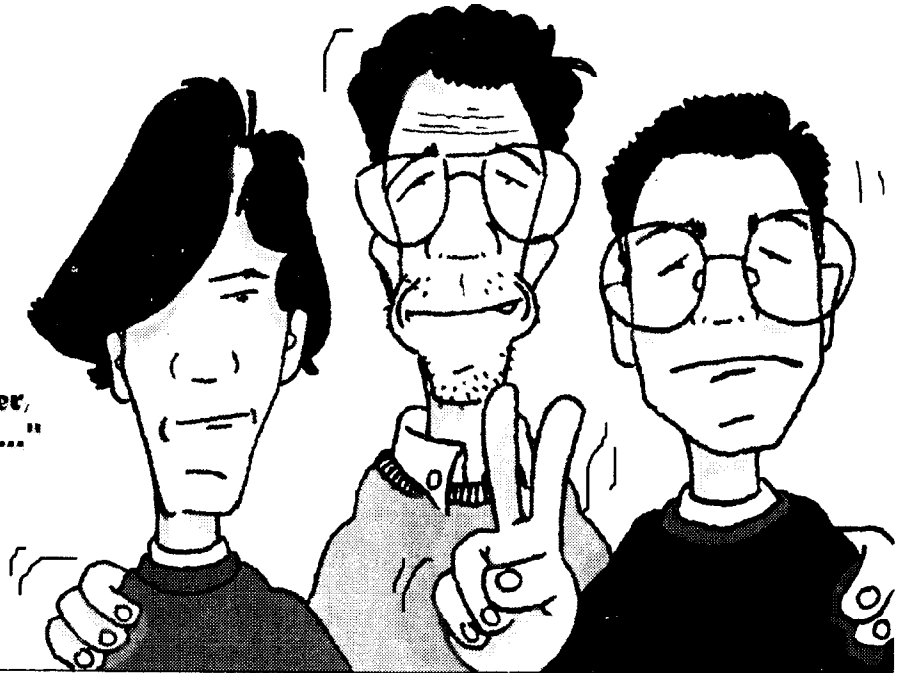
Entonces, Dios se dio cuenta de que su EPSON FX 80 se le había quedado pequeña. Y así, creó un aparato mucho más poderoso para imprimir. Y lo llamó "HPLASERJET 4P 600dpi". El nombre más misterioso de todos".

(Evangelio según Santa Tecla. Capítulo 1, versículos 1 al 15).

TRES TRISTES LIGUESOS

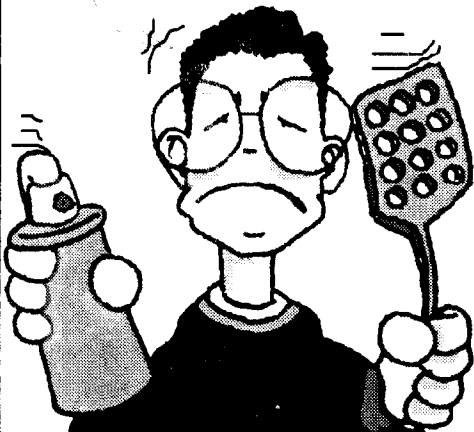
"... don't choose the book by the cover, don't choose the love by the lover..."

RICARDO & SILENCIO

El verano es la mejor época para echar el anzuelo a ver si pica alguna

Pues a mí en verano sólo pican los mosquitos... Porque en invierno, ni eso.

Hay que entablar conversación con cualquier chorrada

Que camiseta más guapa de los "crastesdamis". La compraste en el concierto. ¿Verdad?

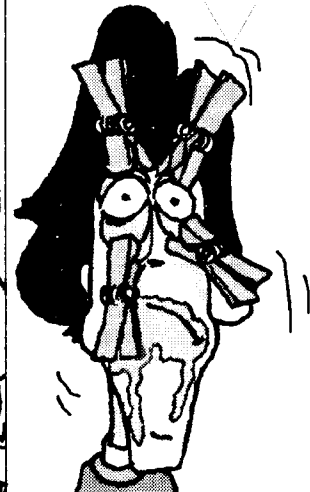
No. En una tienda de todo a 100.

Decir unas cuantas tonterías

Eres tan guapa que cada vez que parpadeo te echo de menos

Pues no parpadees.

Hacer un poco el fantasma

Soy criador de gusanos... y este es mi campeón

Dedicarse al acoso

Llevas dos horas siguiéndonos. ¿Qué coño quieres?

¡Ah! Pero... ¿puedo escoger?

Hacerse el desesperado

Quiero disfrutar de mi última noche. Mañana me voy a Bosnia.

Mi novio también está en Bosnia. ¿Le puedes llevar una carta?

¡Maldita casualidad!

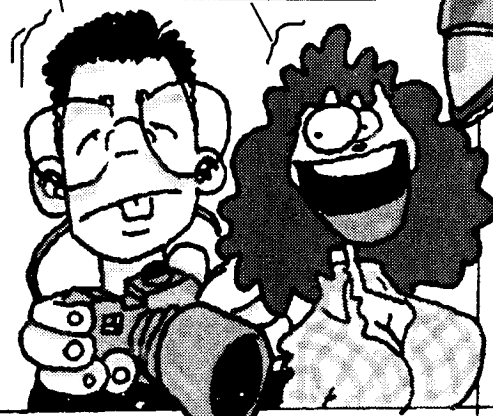
O hacerse pasar por extranjero

Olalá, selaví, cancán, parabrís, turifel...

¿Te pasa algo en la boca?

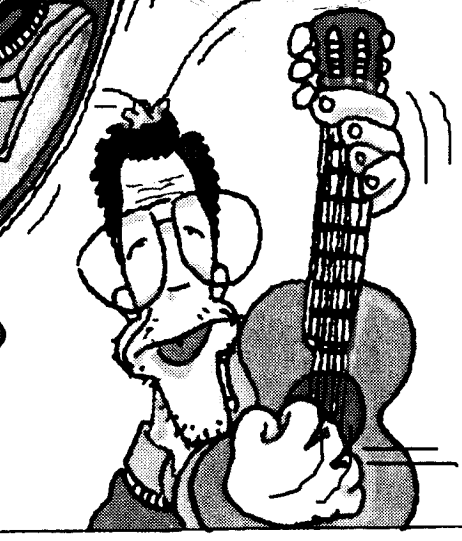
Croasán, creperí, suflé, cafeolé

Tú has visto muchas películas, ¿no?

También se puede ser romántico

Mocita dame un clavel...

Pero siempre hay que ser insistente

He dicho un clavel, guapa.

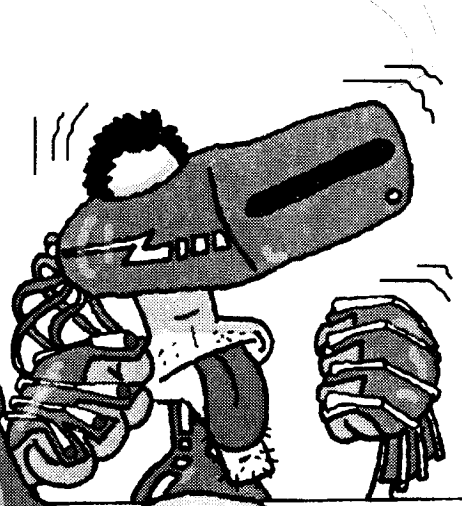
Y optimista, aunque te salga mal el plan ¿Qué tal anoche?

Pasé de ella. No me gustan las chicas con zoofilia. Me dijo que antes se iba con los monos que conmigo.

Como último recurso, se puede recurrir a la realidad virtual

Mientras no me pase nada cuando el ordenador tenga virus

Cuando acaba el verano, todos explican sus aventuras: el fantasma.

Me he ligado a 200 tías este verano. ¿Crees que será malo?

Ni bueno ni malo, eso es mentira

El romántico que en vez de ligar, sigue buscando el amor de su vida

¿Has ligado mucho este verano?

Lo de siempre

O sea que no te has comido un rosco

Bueno, sí, ahora lo llaman así

El que se ha pasado todo el verano estudiando o trabajando

Soy un JASP: Julio, Agosto y Septiembre Pringando

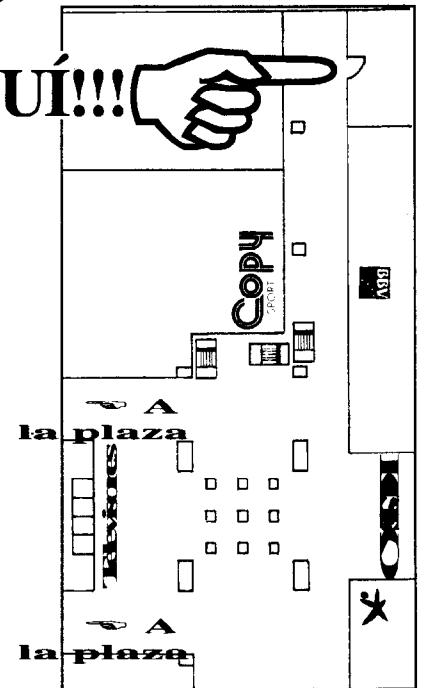
Y si no has encontrado a tu media naranja este verano, no desesperes, todo llegará...

COPY

AQUÍ!!!

A4 5 ptes
A3 10 ptes
Transparencies
60 ptes
..

!! Eh !! !! Tiu !!!
!!! Toavía no tas n'terao
!!??
**!! Nuevo servicio
de fotocopias !!**

NOU MESOS : "YA QUE ME JODIAN, TENIA QUE SER COMO UN EMBARAZO"

Als qui encara pensin que els objectors de consciència són objectors de conveniència, ara els relataré una història que demostra que realment són objectors de paciència:

Érem a l'any 89 quan un servidor es va declarar objector de consciència. Pensava que en qüestió d'uns mesos em cridarien per a fer una prestació social substitutòria, creia que si als companys que anaven a fer la mili els cridaven durant l'any següent de ser sortejats, a mi em passaria més o menys el mateix. Van passar els anys i ni em cridaven ni em fotien cap cas, així que vaig pensar que s'havien oblidat de mi.

Al març del 92 em van cridar a fer la prestació, cosa que em va semblar de molt mal gust, doncs legalment no podien disposar del meu temps d'aquesta manera. Immediatament vaig posar un recurs demanant que em passessin a la reserva. No em van fer ni puto cas. Així que em

vaig haver d'empassar una discriminació més i em vaig incorporar a realitzar una PSS que en principi havia de durar 13 mesos (4 mesos més que la mili).

Un cop transcorreguts 9 mesos de prestació vaig decidir plegar. Francament, no entenc per què als objectors s'ens castiga amb 4 mesos més de servei, així que vaig enviar una carta al ministeri dient que ja n'hi havia prou i que la cosa s'acabava aquí.

Sembla que als senyors del ministeri no els hi va fer gaire gràcia la decisió i em van posar una denúncia. Això passava a finals del 92.

El judici es va realitzar el dia 4 d'octubre del 95. Jo argumentava la meva decisió en creure que el dret a la igualtat era constantment vulnerat pels objectors de consciència. El fiscal no en volia saber res d'aquesta argumentació i demanava un any i mig de presó. El judici va ser prou divertit, res a veure amb les pel·lícules del Perry

O.J.Simpson Mason, però la gent que va venir (als qui agraeixo moltíssim la seva presència) ho va passar bé.

Finalment s'ha dictat sentència: una multa i a córrer. La sentència és molt favorable, doncs és la primera d'un cas com aquest que no implica una pena de presó, de fet, el jutge ha baixat dos graus la condemna demanada pel fiscal.

Així estem, som a finals de l'any 95 i encara no he acabat la mili. A més, el procés encara no ha acabat, doncs he interposat un recurs d'apel·lació a la sentència i, evidentment, no penso pagar la multa.

Aquesta acció, que ja han seguit 80 objectors més (tres de la UPC), s'enmarca en una campanya de desobediència civil que busca posar en evidència la situació injusta a la que es veuen sotmesos els objectors de consciència. Aquesta darrera sentència significa un pas endavant molt important per assolir el nostre objectiu.

EL BEI DAVANT EL JUDICI D'EN JOAN

Llorenç Vallès i Casanova
Representant del BEI a la Junta de Govern

A la Junta de Govern del passat 20 de setembre vaig aprofitar el torn obert de paraules per fer conèixedors a tots els membres que un professor de la nostra Universitat, en Joan Climent, seria jutjat per una causa que molts entenem justa: plantar-se!, abandonar la PSS després d'haver realitzat el mateix temps de servei que la mili (9 mesos).

Alhora vaig proposar donar suport d'alguna manera a aquest professor. La resposta del Rector no va sorprendre ningú: tot al legant el respecte vers la llibertat del poder judicial, va demanar que es reflexionés sobre el tema i per tant es va desentendre de l'iminent judici d'en Joan.

Des del Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI) desitgem prendre-li la paraula al Rector per encetar un debat el qual creiem molt necessari:

Per què el BEI es posiciona al costat d'en Joan Climent? Quina és la nostra postura respecte el servei obligatori? Per on s'encaminaran les nostres propostes?

Primer de tot cal reflexionar sobre el paper que té per la gent del BEI, com per molts altres joves, els exècits, i especialment l'espanyol, dins la nostra societat.

Massa cops ha quedat demostrat que un exèrcit defensa un ordre establert, independentment de si aquest és acceptat o no per la gent. Sabem que quan cal fa ús de les funcions encomanades. No cal remoure gaire la memòria històrica més recent per recordar com ha actuat l'exèrcit espanyol els darrers seixanta anys; encara veiem com, no gaire lluny d'aquí, un exèrcit amb una bona dosi de propaganda nacionalista, ha perpetuat esgarrioses violacions dels Drets Humans.

En la nostra societat actual l'exèrcit sembla que serveixi de ben poc, en tot cas el que sí podem assegurar és que disfruta d'un pressupost mil lionari. Que en cas de gaudir-ne la universitat pública potser ja no caldria discutir més de la qualitat de l'ensenyament al nostre

país.

Per aquestes i moltes altres raons, el BEI diu NO al servei militar i alhora diu NO a la Prestació Social Substitutòria perquè l'entendem com una alternativa íntimament lligada al servei militar: no s'entén la PSS per sí sola, sense l'existència de la mili obligatòria.

Tanmateix això no ha d'impedir defensar les diverses postures que molts joves prenen per modificar l'estat de la qüestió, totes són passes cap un futur desmilitaritzat.

Per tot això al BEI volem explicar a la Junta de Govern de la UPC totes les postures davant la problemàtica i les volem fer entendre. Davant la intenció de la UPC d'augmentar la seva oferta de places per realitzar la PSS volem mostrar-los les implicacions d'entrar en les seves regles del joc car estarà legalment obligada a seguir denunciant als insubmisos i als plantats.

Quina és doncs la postura que ha de prendre la UPC?

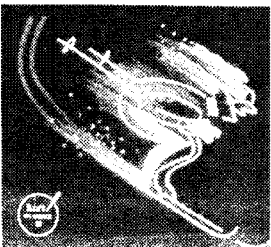
Realment se'n pot desdir?

FESTA DE LA NEU

El Servei d'Esports de la UPC convida a tots els amants de l'esqui a la Festa de la Neu i al còctel Carpe Diem per obrir la temporada blanca d'esqui 95-96.

A més, els socis que porteu el carnet participareu en el sorteig d'un regal especial.

Recolliu les vostres invitacions a L'Oasi, mòdul B5 depatx S103.

INTERNET PARA TODOS

Void

Hasta hace poco tiempo Internet era un universo por el que deambulaban muy pocos usuarios. Había dos motivos principales para que esto fuera así:

Por un lado era necesario un dominio bastante elevado de la informática. Además, para un particular las horas de conexión a la red resultaban prohibitivamente caras, especialmente si el usuario estaba en un país que no fuera Estados Unidos.

Estas dos restricciones hacían que el 90% de los usuarios de Internet fueran gente relacionada con la universidad (especialmente investigadores) y mayoritariamente de facultades o escuelas de informática.

La aparición de WWW y en especial la introducción de los browsers gráficos para html en WWW (xmosaic, netscape, ..) ha hecho accesible Internet a la mayoría de la población. Además, no sólo ha hecho accesible sino atractivo el acceso a Internet. Ahora, con WWW es posible acceder a los servicios tradicionales de Internet (ftp, telnet, gopher, wais, news, ...) y ha posibilitado la aparición de cualquier servicio imaginable; bases de datos de cualquier tema, consulta de catálogos, compra de productos, intercambio de documentos, revistas,

Todos los puntos que han convertido a internet en algo habitual en cualquier conversación de sobremesa que se precie pueden suponer su colapso. En poco tiempo se ha disparado el número de usuarios y se ha disparado el tráfico que genera en la red cada usuario. Antes los "pocos" usuarios solían mover ficheros de texto (ascii) o algunos ejecutables. Ahora la proliferación de browsers gráficos hacen que toda la información esté rodeada de muchas imágenes que facilitan su acceso y hacen más agradable el navegar por la red. Pero las imágenes (gif, jpg, ...) requieren muchos bytes para ser codificadas. Además la comodidad de usar imágenes hace que uno se conecte a cientos de páginas de WWW sin ningún motivo concreto, sólo

por curiosidad, para ver que hay, que tal esta presentada la información... Resumiendo, nos encontramos que el tráfico crece a un ritmo que podríamos clasificar groseramente de orden cuadrático. La duda está en si el ancho de banda de la red crece en el mismo ritmo o por el contrario cada día aumenta el desfase respecto al ancho de banda total disponible y el ancho de banda que necesitan los usuarios.

Otro tema que esta empezando a ser importante es el gran problema que supone encontrar la información. Internet es como una gran ciudad, llena de servicios de todos los tipos para el usuario que sabe donde buscarlos pero enigmática y oscura para el pobre que no sabe cómo moverse por ella. En Internet uno encuentra los servicios de la misma manera que en una ciudad (sigo con el símil), o tiene una buena guía y sabe lo que busca (y el maldito servicio tiene la delicadeza de anunciarse en la guía) o se dedica a merodear por la ciudad para ver que encuentra. En WWW hay una serie de servicios de búsqueda de información, páginas de WWW que recopilan información de forma ordenada sobre los servicios que se pueden encontrar en la red. Como siempre, de nada sirve este servicio si no conocemos su dirección. Uno de los mejores es Yahoo, accesible en el URL "http://www.yahoo.com". Aun así los problemas continúan, uno de los peores es cuando un servicio deja de existir (alguien se harta de que su máquina, su disco y su red se cargen con las visitas de todo el mundo) o se cambia de sitio. Todos los enlaces a ese servicio dejan de servir y el usuario del servicio ni se entera hasta que intenta usar el servicio y no responde. Otro ejemplo es cuando la información ofrecida en una página de WWW se actualiza, los usuarios habituales no lo saben si no vuelven a acceder al servicio.

En este país ya se esta poniendo de moda Internet y especialmente WWW. Varios diarios se pueden consultar online (y sin anuncios, como se nota que que casi nadie tiene acceso a la red)

[Vanguardia, Avui, El Periodico...]. En todos los medios de comunicación (prensa, radio, televisión, revistas) es habitual que comenten servicios que se pueden encontrar en la red e intenten buenamente indicar como accederlo con frases del estilo ("teclea la clave...", "... en el número ...", "... en la dirección...") que delatan al que ha escrito el texto sin entender de que hablaba. Aun así, el número de usuarios es especialmente bajo ya que el acceso es difícil y caro. Esto empieza a cambiar, hay bastante compañías que ofrecen conexión a Internet (Telefónica, RAN, Servicom, Compuserve, IBM, Sarnet, EUnet, ...) en diferentes grados y a diferentes precios (Desde conexión gratis y las horas de acceso a 300 pts hasta 10.000 pts de conexión y 1.800 pts la hora, además de una tarifa mensual). Para los estudiantes de la UPC (y en general de la mayoría de universidades) no tiene sentido contratar este servicio ya que pueden usarlo gratis en sus respectivas universidades. Pero a largo plazo puede resultar útil hasta para los que ya tienen acceso en la universidad pero querían usarlo desde su casa. Así se podría consultar la biblioteca, reservar terminal, consultar el expediente académico, calendarios de exámenes, horarios de consulta y puede que hasta matricularse desde la cama. Como no, leer la prensa, consultar la cartelera de cine, comprar entradas, pedir pizzas a domicilio...

Después de este repaso sobre el cómo y el para qué de Internet ahí quedan unos URLs para entretenerse:

* Levi's (Recomendable un browser gráfico para disfrutar con los gráficos sobre el último anuncio de sus pantalones a base de criaturas de animación): <http://www.eu.levi.com>

* Para saber qué hay en cartelera en Barcelona:

<http://www.softly.es/ocio/cine/>

* Para viciados:

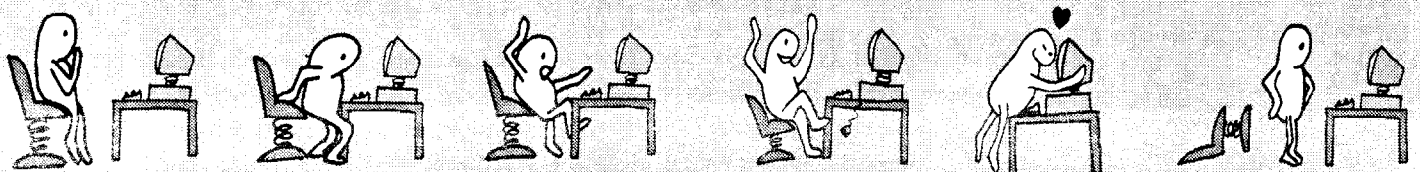
<http://www1.uniovi.es/deporte/futbol/primera.html> <http://www.boe.es> *

Un clasico:

<http://www.cocacola.com>

Y próximamente.... cómo crear tu propia página de WWW!!!! (y para qué).

1-Desconfianza 2-Impaciencia 3-Sorpresa 4-Entusiasmo 5-Quedar Absorto 6-Desilusión

APOLLO 13

"Houston, we have a problem"

Cuando nos damos cuenta de que todo el mundo tiene problemas, empezamos a distinguir 2 claros tipos: los problemas que surgen en los exámenes y los problemas que hacen ganar más de 150 millones de dólares en 7 semanas (¡y sólo en EEUU!).

Evidentemente 'Apollo 13' trata este segundo tipo, y todo hay que decirlo, lo de recaudar dinero no se le da nada mal.

Pero si lo único que te llama la atención de una película es lo bien hecha que está, uno empieza realmente a pensar qué tiene de especial 'Apollo 13'. Y es entonces cuando te das cuenta que lo que realmente hay que destacar de la película es el estupendo trabajo realizado por los equipos encargados de los efectos visuales, ya que todos los planos han sido realizados expresamente para el film y no se ha reutilizado ni una secuencia de alguna de las grabaciones de la NASA pertenecientes al suceso; así, y de una forma casi inédita, se han conseguido unas vistas espectaculares del exterior del planeta y el módulo lunar con sus tripulantes.

Otro aspecto destacable, es la reconstrucción de lo ocurrido que evoca claramente la época, consiguiendo un realismo absoluto (¡claro que este último punto no tiene un gran mérito si se tiene en cuenta que se conservan todos los documentos del suceso y casi todas las personas que intervinieron están vivas!).

Aunque lo que atrae más al espectador es la presencia del "bi-oscarizado" Tom Hanks, que según la crítica norteamericana podría lle-

gar a conseguir su tercera estatuilla (pero entonces, uno empezaría a dudar de la credibilidad de los premios; ¡si es que no lo hace ya!), que encabeza un reparto de lujo junto con Gary Sinise (Forrest Gump), Kevin Bacon (Footloose), Bill Paxton, Ed Harris y Kathleen Quinlan, que posee el único papel femenino importante (ya que más del 85% del tiempo es interpretado por el género masculino). Lo curioso del tema, ha sido el intenso programa de preparación para el film, que incluso les han obligado a realizar un curso de controladores de vuelo y otro de ¡¡¡Física!!! (supongo que así justificaran un poquito más los elevados sueldos que cobran).

Jim Lovell, autor del libro 'Lost Moon' en el que se basa la película y protagonista de la historia real; también le han dejado salir en la película como la persona que da la mano a los astronautas cuando son rescatados.

En definitiva, Ron Howard (director) ha conseguido realizar su espíritu patriótico (como buen norteamericano que es) rememorando y elogiando la gran hazaña realizada por sus colegas en abril de 1970, en una superproducción básicamente catalogada como aventura espacial histórica.

HEROES DEL SILENCIO

Joaquín

Luqui

Me sorprendieron una tarde de julio entre el tedioso zapping y los insidiosos bostezos. Mientras los acordes de "Mar Adentro" me hacían levantar la mirada de la revista que estaba ojeando, la imagen de cuatro tipejos bien arreglados, vestidos de negro y con sus caras de no haber roto nunca un plato asomaron por la televisión.

Después de la gira de "El Espíritu

del Vino", el directo de su tercer trabajo, Enrique Bumbury (cantante), Pedro Andreu (batería), Alan Boguslaski (guitarra de acompañamiento), Joaquín Cardiel (bajo) y Juan Valdivia (guitarra solista) marcaron un "im-passe" en sus carreras.

Los problemas internos surgidos durante el tour, junto con la muerte del hermano de Enrique, hicieron que la separación del grupo fuera casi una realidad. Ese fue el momento clave para la continuidad de los HdS, momento en que se produjo una ruptura definitiva con todo su pasado, el momento de dejar atrás el ambiente viciado que los rodeaba y empezar a ser ellos mismos.

Cambiaron de productor; a Phil Manzaneda (ex Roxy Music) le sucedió Bob Herzin (que había producido entre otros a Pearl Jam). Los Héroes cogieron la coctelera, mezclaron la inocencia de su primer disco, la pretensión del segundo y los excesos del tercero y Bob Herzin agitó.

Su cuarto trabajo, "Avalancha", surgía por fin. Un rock directo, sin estridencias, sin exageraciones, con sonidos de guitarra mucho más puros y sin el camuflaje de la distorsión de los anteriores discos, aunque acompañados por la característica voz de Enrique que, junto con sus letras llenas de metáforas incomprensibles son el sello inconfundible del grupo aragonés.

De este último disco podemos destacar canciones como "La Chispa Adecuada", "Avalancha" (que da nombre genérico al álbum) o la misma "Iberia Sumergida", elegida como single de presentación.

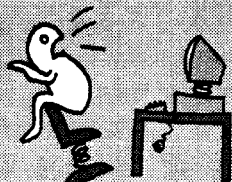
En resumen, podríamos decir que "Avalancha" es el disco más maduro de su trayectoria, el disco que les consagrará en Europa y les presentará en América.

No son demonios pero se les odia, no son dioses pero se les venera ... son sencillamente un grupo que por lo menos no deja indiferente, aunque ya sabemos que todo arde si le aplicas la chispa adecuada...

7- Espanto

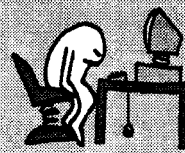
8- Horror

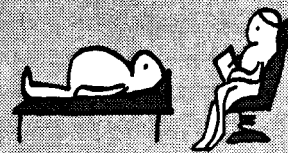
9- Rabia

10- Frustración

11- Fase Final

CPET TOUR'95

Ei!, Tu!, Estàs avorrit a la terrassa del Nyom-Nyum? Estàs fart de la cara del profe de ES:D6, que sempre plega 5 minuts tard? T'agobia la classe d'FBD del matí? Se t'ha amagat el cotxe sota una immensa capa de merda al pàrquing de sorra i no el trobes? Bé, doncs prepara't per l'aventura interactiva que cpeters i oàsics et proposem: El **CPET-TOUR'95**. Aquesta paranoia et farà conèixer uns estranys éssers. Et proposem que participis en un **CONCURS**: es tracta d'identificar Qui és Qui a CPET. Per això, caldrà que associïs cada nom amb el seu mot i la seva caricatura, omplis un fulllet que trobaràs més endavant, i l'entreguis quan acabis el recorregut. Senzill, No? Hi ha **PREMI** pels guanyadors!

L'únic que has de fer és seguir fidelment les nostres indicacions: avança en la lectura, camina al ritme que et marquem, segueix el recorregut que hem traçat i saluda al personal que descriguem. El passeig comença a la terrassa del Nyask-Nyask entre les cadires de llauana.

Bé. Aixeca't si estàs assegut. Posa't al costat més salvatge del Nyem-Nyim, és a dir, a prop de la barra dels cafès. Em segueixes? Sí, exacte, davant la porta de vidre, a sobre l'esglaó. Dóna-li l'esquena a la paret de totxos on es penjen cartells, i contempla la bellesa de La Place: hi ha uns quants arbres, que són de fulla caduca, com podràs comprovar per la lenta caiguda de les seves fulles sobre el lloc més inapropiat: el plat de sopa o de puré del teu dinar (encara que ja deus estar acostumat a trobar-hi objectes indeterminats); hi ha taules guarrindongues amb cadires, o bé ocupades o bé trencades; i més enllà es troba The Cup, la nostra estimada Cup. Et situes? Bé, bé, anem bé. Al teu davant hi ha unes botigues de no se sap exactament què: texans, roba d'esport, o qualsevol cosa que se'ls acudeixi, sempre i quan pleguin en dues o tres setmanes. Segueix mirant més cap a la dreta, i veuràs una tenda d'ordinadors. Encara més cap a la dreta, veuràs un altre passadís. És per aquí per on has de seguir. Et serà difícil veure cap a on condueix; un grup nombrós de persones que ocupen

tot l'espai t'ho impedeixen. Això vol dir que ja t'acostes a la...

Primera Estació

Aquesta gent forma part de la ja llegendària Cua de CPET. Afegeix-t'hi, i gaudeix del paisatge: intenta descobrir què és el que ha sortit nou als llistats penjats al vidre, fes els mots encreuats de La Vanguardia, compta la gent que et queda per davant, la que s'afegeix per darrera, o els totxos que separen un bar d'una universitat. Qualsevol cosa per tal de fer menys pesada l'espera.

Sense adonar-te'n, ja has arribat al mostrador. Aquí pots demanar el fulllet corresponent per participar al concurs. Ves! Quina penya hi ha al darrera!

Araceli : Poc s'ha de dir d'un dels personatges més emblemàtics de CPET. És el bastió de Vendes, qui al llarg dels anys ha sobreviscut en anar-se adaptant

a tots els canvis soferts, però que actualment encara lluita per entendre això dels ordinadors. No et preocupis si et mira amb cara de mala llet: no és perquè li hagi dit "Bon dia", sinó perquè se li ha penjat el programa de vendes. Si encara no saps qui és, et donarem un altre detall: ha desenvolupat una sorprenent simbiosi amb el teclat (només el teclat) de l'ordinador i tecleja les referències a una velocitat desorbitada: les males llengües diuen que el seu dit és més ràpid que la vista i actualment progressa amb la resta de la mà. Si vols tenir una conversa agradable amb ella, parla-li sobre el govern, o qualsevol altre tema polític.

David T : Es passa tot el puto dia comptant estocs de llibres. La seva feina li permet desplaçar-se per totes les seccions relacionades amb publicacions, però poques vegades està a Vendes (hi ha qui sospita que també passa pel bar de tant en tant); és a dir, que et costarà feina saber qui és. Mai li quadra cap llibre (això passa per no demanar gent especialitzada a les ofertes de treball). Tot

i això, ell està convençut de que allò ha de quadrar, i té la cega esperança de que amb un curset autodidacta dels de Planeta Agostrunyi sobre l'EXCEL (d'aquells que són fàchile e divertida i tenen una Jot-Line) aprendrà d'una vegada perquè li desquadrin els llibres, perquè, això sí, el desquadrament ja està assumit. Les deïtats celestials, en veure les seves bones intencions i la seva empena, han decidit fer-li un cop de mà per tal d'evitar que se li faci monòton això d'estar tot el dia quadrant llibres, i des de fa uns dies també li desquadra la caixa. Aquest segur que no s'avorreix... Si el vols localitzar a Vendes, millor que et passis a l'hora de tancar, que per aquestes coses és molt puntual.

Cristóbal : Aquest *matxaka* (terme utilitzat per a designar els nouvinguts a la cooperativa) està essent ensinistrat per l'Araceli, però curiosament ha après a

pujar caixes (es sospita que es tracta d'una habilitat innata). Encara no ha entès això dels llenguatges d'alt nivell, i vol que algú li expliqui; és per aquesta raó que sempre el senti-

reu demanar ajut, amb l'especial i característica delicadesa de la cooperativa, sobre el nou programa de vendes: "Qui cony ha programat això???" (La crítica constructiva és el seu fort). És la cosa més blanca que corre per CPET.

Eugenio : És el típic *matxaka* que no entén res del que passa al seu voltant. Es passa el dia flipant en anar descobrint els procediments interns pels quals es fan les coses a CPET (sobre tot a Vendes). Però és clar, això és una malaltia que amb sis mesos es passa. És com si l'haguessin deixat al mig de la plaça i està esquivant el "toro" com pot, sense deixar de flipar. Poc s'ha de dir de la seva cara: només que ell és així, no s'està descollonant de tu cada vegada que et diu alguna cosa, és genètic.

I això és tot per ara. Bona compra!

Segona estació

Ara, com sempre, surt de vendes pel passadís que condueix a CPET ORDINADORS. Exacte, això que queda a la teva dreta quan surts. Passa a dins i atre-

veix-te a enfrontar-te amb la Crème de la Crème del negoci informàtic, els més avesats coneixedors del mercat actual, els més seriosos competidors de Bill Gates, encara que no tan desastrats. OK, entra, sense por.

Enric : Què dius ? Que no hi ha ningú...? Espera i veuràs...Fixa't darrera del mostrador que dóna a la sortida, veus, ja s'ha aixecat. Segurament estava ajupit intentant trobar allò que li havia demanat en ... "Com es diu? Mmm, Mmm, "bueno" aquell que va passar l'altre dia que no sé què demanava per provar de connectar-ho a la targeta SCSI (o era PCI?) amb ...mmm, mmm, em sembla que era un "driver" que estava gravat a ,mmm, sí, un "diskette" que li vaig deixar a ... joder! ara no m'en recordo!, sí home, aquell que va passant per aquí amb els cabells de color taronja ... (o eren blaus?)... "

Bé, si l'heu sentit donar aquesta explicació a qualsevol que li hagi preguntat que quan sortirà la versió de Güin-D'Ous '95 que funciona amb ratolí, no us refieu, darrera d'aquesta mena de (des-)connexions mentals, el que teniu davant és un kurrant amb una gran perspectiva natural, sí, he dit gran. Sí, sí, no us talleu, pregunteu-li el que sigui i comenceu a aprendre pronoms.

Rafa : "¡Qué buen royo!" és segons el nostre home, la manera més fàcil de

referir-se al temps, a un café, a una tarja PCI a una reunió de penya o fins i tot a una tia super bona -diuen males llengües que tampoc li faria fàstics a qualsevol cosa que estigui super bona encara que sigui una pila -. De totes les màquines que ha muntat ha anat agafant peces i se les ha col.locat a diferents parts del seu cos. Aixó el converteix en una bèstia capaç d'anar de farra guarra constantment (com ell mateix diu) i aprovar tot al Juny (a més de kurrar aquí). Tot aquest desgast energètic té els seus inconvenients: ha de beure una mitja de 4 litres de cafè diaris (cosa fàcil donada la seva proximitat al bar) i a més cada cop té més fred al cap (deu estar pensant de posar-se una ampliació de memòria).

Bé, ara ja pots sortir que continuem!

Tercera estació

Admira de nou La Place... Alguna cosa ha canviat. Fixa't que abans hi havia uns obrers taladrant el terra i ara un pal de ferro clavat al forat. No, no vulguis saber per què serveix: al cap d'una estona l'hauran tret (de fet han perdut els plànols del Campus i s'entretenen mentre els troben).

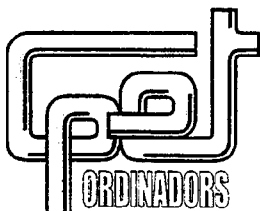
Mira Le Cop. Veus l'únic tros on no venen res? Sí, el foradet de les escales, entre la botiga dels texans i la d'esports. Ves-hi. No, no pugis les escales: endinsa't pel passadís del costat. Et trobes de cara al kiosket, però no: aquest no és el

nostre destí. No et quedis "embobad" amb la MTV, que és una tralla, cony! Quan arribis a la Calaixa, gira a la dreta. Si segueixes pel passadís veuràs l'agència de viatges i una mena d'oficines sinistres. No t'entretinguis i continua, la Tercera Estació s'acosta.

Ja deus estar enfront de CPET FOTOCÒPIES. És un nom una mica estrany, tenint en compte que si ets alumne del Kandus Noor, fotocòpies és la única cosa que no et podran fer, però així són les coses (de moment). Al darrera del mostrador hi ha una noia...

Corina : La veuràs entrar a corre-cuita a les deu en punt (bé, entre deu i deu i deu) per vendes o ordinadors i desaparèixer a fotocòpies. T'estranyarà el so gutural que produeix quan arriba: "Oió!". Creiem que és la seva forma de saludar. Però el més característic d'ella és el seu somriure perpetu. Pregunteu-li perquè no us pot fer fotocòpies i observeu la reacció: us assenyalrà, amb el seu somriure característic el rètol amb lletres vermelles que hi ha enganxat al vidre. Les últimes notícies diuen que ho ha explicat més de 1000 vegades. Ah!, per si les mosques, ha desenvolupat amb del temps una envejable immunitat a les bronques, i l'únic que aconseguireu d'ella és el seu somriure.

Elisa : Ep! Vés amb compte! Primer de tot pregunta si ja està obert. Segon ,

MULTIMEDIA
CREATIVE
CREATIVE LABS

KIT-DISCOVERY 4xVEL 45.603

CD-ROM MITSUMI

QUADRUPLE VELOCITAT 19.741

PORTÀTIL-KM 189.568

INTEL 486DX4/75, TARJETA DE SO, ALTAVEU I MICRO, PCMCIA TIPUS II I III, DISC DUR 420 MB 4 MB RAM, PANTALLA MONOCROM 9.5", WINDOWS-95, TRACKBALL INCORPORAT

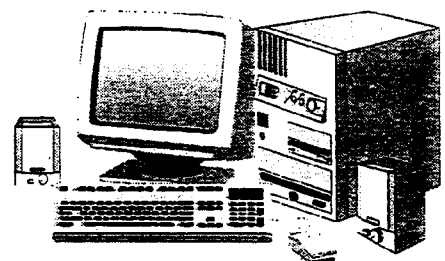
Ordinadors fabricats en sèrie amb la Qualitat d'una Gran Marca.
Control de Qualitat segons les normes TÜV.
Font d'alimentació amb termostat.
Compatibilitat i ampliacions garantides.
Microprocessador Intel Original.
Ventilador-Dissipador per tal d'augmentar les prestacions de la CPU.
Cache Extern 256 Kb.
MS-DOS 6.2 en castellà i original.
Mouse Inclòs.

PREUS SENSE IVA
1 ANY DE GARANTIA
FES UN TRUC AL TEL.
401 68 05

I T'INFORMAREM !!!

La Cup c.\ Gran Capità s/n, 08034, Barcelona

ELS PREUS SON SENSE 16% IVA

PENTIUM-75 161.982

INTEL PENTIUM-75, TOT PCI, PLACA BASE INTEL DISC DUR 542 Mb, 8Mb RAM, MONITOR COLOR14" 0,28 SVGA, MOUSE, WINDOWS-95

PENTIUM-100 185.252

INTEL PENTIUM-75, TOT PCI, PLACA BASE INTEL DISC DUR 542 Mb, 8Mb RAM, MONITOR COLOR14" 0,28 SVGA, MOUSE, WINDOWS-95

demana si pots passar (te n'adones que el telèfon està sonant). A continuació, et recomano que diguis: "Hola! Bon dia!". Abans de donar-li el que sigui, explica-li què és el que vols (no se t'acudeixi allargar el braç i dir "Vull deu" (el telèfon continua sonant, i ella ni cas), ja que la resposta que obtindràs segurament serà: "Deu què? Deu ampliacions? Deu reduccions? Deu grapes? Deu forats?... Si no tens clar el que vols, deixa passar al següent"). Quan hakis après a demanar el que vols, dóna-li, espera que t'ho torni ("ring, ring,...."), no preguntis si ja està, perquè es girarà, et dirà "Sí, un moment" i començarà a tenir dubtes raonables de si t'escoltava. Finalment et donarà l'encàrrec i et dirà "Són 135 Ptes" ("ring, ring, ring...", ella, imperturbable, no sent res), aleshores paga, i si quan et torna el canvi creus que està malament (al seu favor), "CALLA" ("ring, ring, ring..."), no diguis res. Dóna mitja volta i surt ("Ring, ...Pííí, Píirulirulíí, finalment, la persona que intentava parlar amb fotocòpies deu estar intentant comunicar-se amb el fax). Ja ets a fora?. Bé, ara ja t'ho puc explicar. Has estat a curta distància d'una bomba. Si has seguit totes les passes, probablement n'hauràs sortit il·lès. Però si descuidadament t'has deixat dur per la teva seguretat, i li has dit que el canvi està malament, o per donar conversa li has dit "Què bé que està muntat el pla 9, oi?" o "Això de que no voleu fer fotocòpies als alumnes, ja us val..." o has sortit molt agobiats de classe i per casualitat comentes quelcom que li toca la fibra... Ai! No t'has adonat de quina manera tan bèstia acabas de pillar. Sents un *Hipo-grito Huracano* i dos segons més tard estàs al parking de sorra, no saps ben bé com... Bé, si et vols reconciliar porta-li un tallat. De res.

Descansa del shock un parell de minuts, però no més, que hem de continuar cap a la...

Quarta estació

Ep, on vas? No surtis encara! Si estàs mirant la noia encara, mira a la teva esquerra. Sí, aquella porta. Que què és? Doncs la teva quarta estació, CPET ADMINISTRACIÓ (Noteu la *ï* intermitja). Potser és una mica descarat si passes i mires què hi ha dins, perquè no s'hi ven res. Però bé, sempre pots treu-

re el cap i dir Hola! a la noieteta que et trobaràs asseguda a taula, plorant desesperada de veure que no arribarem a final de mes. Doncs sí, ella és la que porta els comptes, el cap ocult del CPET.

Mireia N : No et deixis enganyar pel seu aspecte tranquil i inofensiu. Encara que sembli que ha sortit d'un episodi de Heidi, tens al davant a una dona freda i calculadora, capaç de mossegar-te el coll si li deixes una factura penjada. I no és per menys, aconseguir que tots cobrem a final de mes és una tasca gairebé impossible i té molt de mèrit (no digueu que sóc un pilota, que no és veritat...).

De totes maneres, si ets un ésser privilegiat, potser has tingut sort i has vist a una persona que s'assembla a una noia, però que si et fixes no ho és. T'has trobat de "morros" amb el nostre president.

Xavi P : Que per què és president? Tot i que durant molt de temps ha dut les tasques d'administració, l'experiència ens ha demostrat que quan algú t'empenya massa amb la seva paperassa és millor que li donis un caramlet i que es quedi content. Hores d'ara encara es pensa que l'escoltem, i es va passant esporàdicament per tal de supervisar la bona marxa de CPET. Donat el seu caràcter nòmada, encara l'estem buscant per poder fer-li el dibuix (Xavi: si llegeixes aquestes línies, si us plau, envian's una foto pel proper número del Distorsió).

Nota: Aprofitem per avisar al professor que ens deu encara una no menys preable quantitat de pasta en material informàtic des de fa uns 5 anys, per fer-li notar que, quan arribi a aquest punt de la gimkhama, és un bon moment per pagar-nos-ho.

Ara surt al passadís! T'espera la ...

Cinquena estació

Ara gira a la dreta i segueix recte. A mà dreta trobaràs l'expansió del Nyogm-Nyuf i una penya jugant al mus (l'esport amb més aficionats del Kakus Noor). Passa d'ells encara que facin ganyotes. Quan arribis a la corba, no derrapis perquè t'enclastaràs contra una vidrera pintada de blank. Continua pel camí i ja gairebé hi ets. A la propera bifurcació veuràs: a la dreta La Cua de vendes, a l'esquerra el passadís que duu al Grumf-Groumf Deluxe de PAS i Profes (mira com s'està posant de mongetes el teu profe de SPDT) i al davant una paret

amb una porta cutre. Amb decisió i empenya, entra i baixa les escales. No et recolzis a la barana i vigila el que trepitges (no han netejat la barana ni l'escala des de la construcció del Kurrumpus Gord). Hi ha un pas molt estret amb dues portes amb dispositius anti-avalots (que, obviament, ni funcionen ni han funcionat mai) i ja hi ets.

Just al davant teu es troba el cor de CPET: Produksió. Abans d'entrar viu el Microclima Interior: temperatura (mitjana de 35°C a l'hivern), música (Simple Minds pel matí i Mexico Lindo a tota òstia a la tarda), soroll (N/S ratio > 200 dB) i una espècie autòctona que només viu aquí: El *Sapetus Productorus*. Ara és quan has de demostrar que ets valent: aguanta la respiració i entra. Una visió de conjunt et mostrarà unes quantes màquines funcionant aleatòriament i emetent sorolls variats i desagradables, un munt de paper escampat per tot arreu i aquests individus movent-se frenèticament d'un costat a un altre sense fer aparentment res. Para'n un i pregunta-li: "Però tiola, Com és que no teniu aire condicionat?"

Mireia K : Tothom coneix aquell famós principi de la termodinàmica que diu: "L'Entropia de l'univers augmenta constantment". Doncs bé, quan semblava que tot havia arribat al límit del Kaos, va aparèixer Ella amb un somriure i va re-dimensionar el concepte. Aquest estatus superior fa que sigui una de les persones més sol·licitades de Produksió: "Sota quina pila de papers has amagat la fotocopiadora?!", "Qui ha deixat un mitjó a sobre de la meva 'fiambrella'?!", "Qui haurà amagat els quatre-cents llibres de TMEA que havien de sortir avui?!". Altres entitats entròpiques relacionades amb ella hi estableixen contacte assiduament, per la qual cosa la seva màquina preferida és el telèfon, el seu amor platònic, i s'està estudiant de posar-li una línia privada, encara que, de moment, el nostre presupost només arriba per instal·lar comunicació via tam-tam.

Jordi : Creiem que aquest noi va tenir influències britàniques des de molt petit. Com a bon Lord anglès, sempre va a tot arreu amb el paraigües, el barret i un superbocata de Nocilla de 2 o 3 pams. Aixó es complementa amb el seu caràcter

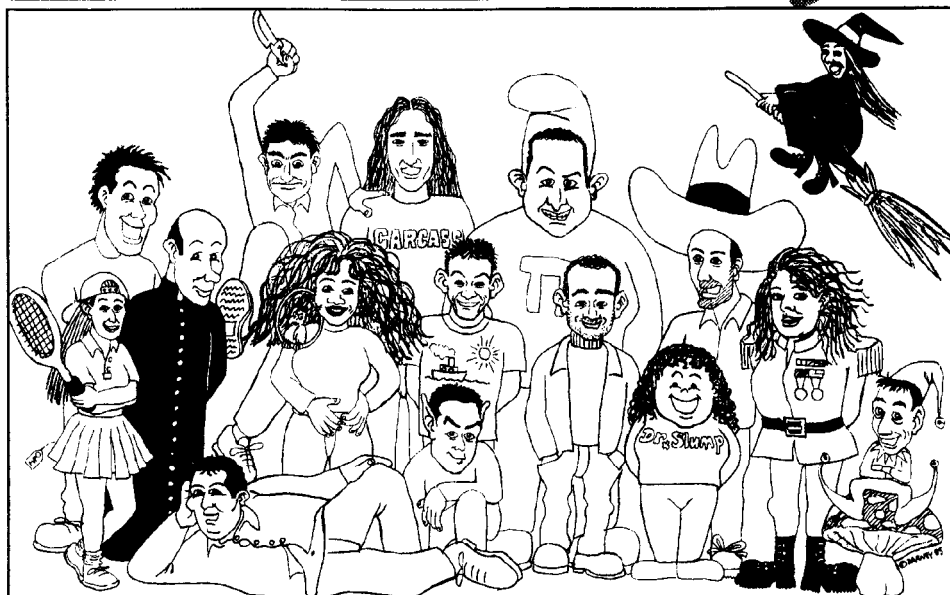
parsimoniós i flemàtic. És la típica persona que davant de la situació més extrema i preocupant, seu pausadament, creua les cames, mossega el seu bocata i diu: *"Tranquilos tíos, ya vendré yo el fin de semana a arreglarlo"*.

Txus : És el precursor d'una sub-espècie dels *Productorus*, el *Sapetus Productorus Offseterus*. Només el veuràs si t'atreveixes a apropar-te a la màquina més guarra de CPET: L'Offset. Si esperes uns segons, veuràs sortir del darrera un tio ple de tinta fins el blanc dels ulls. No t'espantis que si no et demana tabac és inofensiu, i acabat de dutxar i sense roba guanya molt. Acostuma a tenir monòlegs molt interessants amb l'esmentada màquina. Val la pena estar-s'hi una estona.

Ricard : És el tio més desesperant de tot CPET. El seu ordre absolutament particular (que ningú entèn) li fa dedicar la major part del seu preciat temps a col·locar el boli blau al seu lloc, aquesta grapeta (que ningú més que ell veu) al seu, a fer piles de llibres de 5 en 5, o a donar indicacions incongruents i hiperlentes sobre com s'han de fer les coses al primer pobre desgraciat que se li posa al davant (això quan no li dedica meravelloses cartes d'amor anònimes a la llibreta de missatges). Els tècnics de les màquines venen sempre a reparar-les quan ell no hi és, no perque la seva presència sigui repulsiva, sinó perque ho és la seva música; i quan no tenen més remei, venen quan ell hi és, però porten taps de cera a les orelles. Encantador, oi?

Roger : També de la sub-espècie dels *Offseterus*, és, sense cap mena de dubte, el kurrant amb les idees més clares i lluents de tot CPET (encara que li sorgeixen competidors nous cada dia). Amant del Rol, dels jocs de qualsevol mena i de qualsevol altre excusa per no haver d'estudiar els maleïts apunts (fotocopiats) de PIPE, ara està decidit a adintrar-se en l'addictiu món virtual d'un megapentium turbo-intercooler que es vol comprar. Ell diu que és per fer les pràctiques, però a aquestes alçades ja no enganya a ningú...

Ep, que això encara no s'ha acabat! Tal i com has entrat, a mà dreta i al fons veuràs el que sembla un despatxet. Treu el cap i...Sorpresa!!! Has trobat el teu profe de SBXS parlant amb uns altres

Aquests són els mots de la penya:

Doom Doom, Pilsen, Bit, Spock, Barruf, Koko, Farlopa, Llonguis, Mameitor, Mossèn, Espinet, Follet, Felipa, Txapes, Uncle Phil, Barret, i l'invisible Doooboo Doooboo.

individus estranys, i sembla que no t'han vist. Què deu fer ell aquí?...Segons sembla el teu profe ha vingut a portar els problemes del SBXS; sí, sí, aquells que va dir fa dos dies que ja haurien d'estar a la venda...

Quan el teu estimat profe marxa, només queden aquells estranys individus...

David R : Segurament ni l'has vist quan has entrat, encara que senties cridar el seu nom tota l'estona. Per què? Fixa't bé i ho sabràs: és aquest tio megagran (per dir alguna cosa) assegut davant l'ordinador. Tothom es pensa que quan era petit (si realment ho ha arribat a ser alguna vegada), es va seure sobre un tub de *Super Glue 3* que estava sobre aquesta cadira, i des d'ençà és un apèndix totalment adaptat a ella. La seva frase preferida quan algú el necessita amb absoluta urgència és *"Ho sento, estic mooooolt cansat..."*. I no és d'estranyar, perque la seva feina "desgasta" molt, especialment el cervell i el cul. La meitat de les hores de treball se les passa al Refo, on, evidentment, s'apropa rodant amb la seva cadireta. De fet, van traslladar el Refo al sòtan per tal que ell fes el mínim esforç. Però no escriuré res més, no sigui que ell mateix es cansi quan ho llegeixi.

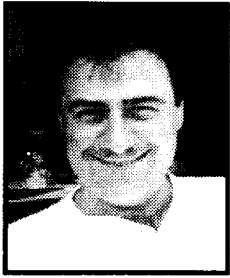
Amador: És el màxim exponent dels *Sapetus Productorus*. De fet, és el tio que coordina totes les activitats que es fan

allà a fora (d'aquí, el bon funcionament de tot plegat).

El seu vici són els ordinadors i es dedica a fer muntatges hiper-complexos per optimitzar la feina. Es passa hores creant rutines, estudiant mètodes i programes per fer-ho tot més fàcil, i en la majoria dels casos aconsegueix l'efecte contrari, o no es capaç de fer entendre els seus mètodes als altres. Frases típiques relatives a això són: *"Què cony ha fet aquest tio amb l'ordinador?"* *"Què és això?"* *"Com funciona aquesta tralla?"* *"¿Cómo se sale de aquí?"*.

Però el més curiós del nostre home és el seu horari. Més d'un cervell privilegiat d'aquesta escola podria pretendre escriure el seu projecte de Fi de Carrera (i fracassar) fent un estudi probabilístic d'aquesta variable aleatòria de naturalesa desconeguda. Té una immensa multitud de fans que demanen per ell a totes hores. Podem afirmar des d'aquestes línies que és un gran conversador, basant-nos en la quantitat de gent que vol parlar amb ell (i només amb ell). I és que la pregunta més comuna que es fan els *Productorus* és: *"Quan ve avui l'Amador?"*

Ja està!, Per fi! Aquí has d'entregar el fulllet amb les identificacions. Oi que és fàcil?

NTT

New
Turing
Test

Em dic Josep Lluís Llarri encara que tothom em diu Larri. Us imagineu per què?

-Quin és el summum de la misèria?
Que la justícia (legal) sigui injusta (de fet).

-Quin és el teu somni de felicitat?
Veure la gent feliç.

-Quin és el principal tret del teu caràcter?
Ser molt variable i no deixar que es noti.

-Quin és el teu principal defecte?
Entre d'altres: La facilitat per oblidar-me de les coses, que m'agrada molt la xocolata i que quan entro a un cotxe canvio de caràcter radicalment.

-Quina qualitat prefereixes en un home?
La mateixa que en una dona.

-I en una dona?
La bona fe (no confongueu bona fe amb tonteria).

-Per a què tens major indulgència?
Pels errors no intencionats.

-Qui t'hauria agradat ser?
Per un costat, una dona (per entendre-us millor) i per un altre, un manetes com en Leonardo da Vinci.

-Quin és el teu heroi preferit, real o de ficció?
Els que passen el mes amb un sou misèrrim i els que han viscut i viuen una guerra sense ser-ne culpables.

-Quin do natural t'agradaria tenir?
Poder veure i escoltar a través de les parets (passar a través seria una mica difícil donat que estic un xic grassonet).

-Què detestes?
A part dels Roldans, de la Rosas, Condes i demés chupòpters, els que intenten aprofitar-se dels que van amb bona fe.

-Com t'agradaria morir?
Millor no ho explico... M'haurien de fer una caixa especial.

-Quines tres coses t'emportaries a un oasi abandonat?

Millor us dic per quins motius no aniria a un oasi abandonat: estic bé amb la gent que estic, m'agrada la feina que faig i no m'agrada perdre el temps a llocs deserts.

N.dela R.:El Larri va escriure un article a l'Oasi nº1.

MOTS ENCREUATS

Crucigrama by David

Nota de l'autor: Deu anys d'Oasi... sembla mentida. Aquest cruci és una mica nostàlgic, per recordar vells temps, i està dedicat a tots aquells que en algun moment van formar part d'aquesta criatura. Felix aniversari!

Horizontales:

- 1.- Hace 10 años, informática lo era (hace menos también, ahora no)
- 2.- a) Y es que esto no perdona. b) Viejo, tanto que puede ser clasico
- 3.- Arte de hablar con los que ya no están (jo, que negativo estoy)
- 4.- a) Concepto chino de la felicidad b) Sale, abandona, baja. c) Lanitas de asfalto.
- 5.- a) Nota muy común en análisis hace 10 años (lo sé por experiencia). b) Hueso que tenemos por duplicado, c) Natural d) Afirmación moscovita.
- 6.- a) Origen del sionismo b) Periodicidad que nos gustaría para L'Oasi, pero no puede ser (aunque hubo una época en que se cumplió)
- 7.- a) Ingenio que permite recibir y (no siempre) transmitir b) Zero sense grega. c) Vocal
- 8.- a) Compacto, duro b) Hablaba al revés.
- 9.- a) Vocal. b) Monte arcaico (del arca) c) Toni perdió la cabeza.
- 10.- a) Si es tonta, no hay quien la pare. b) Asaron la píldora con la intención de que tragáramos.
- 11.- a) Cierta departamento. b) Nota c) Indio cuya esposa es afileable.
- 12.- a) L'Oasi lo es, y el Botella también, cada uno a su manera (perdona l'acudit, Pere). b) Ciudad vasca.

Verticales:

- 1.- a) La edad nos vuelve así. b) Deteneos, no sigais.
- 2.- a) Concepto valioso por su escasez. b) Televisión italiana invertida. c) Levante, alce.
- 3.- a) Sonidos malsonantes. b) Lenguaje de programación, lleno de punteros y de la madre que los p...
- 4.- a) Red conmutada. b) Ella lo sabe.
- 5.- a) El fin del fin. b) Lider chino invertido. c) Letal sin pies ni cabeza (ésta es muy sutil, lástima que no sea mia). d) Indicación de encendido.
- 6.- a) Hace diez años era un campo de coles (dos palabras). b) Vocal.
- 7.- a) Que no es aérea (vale, vale, es un parche, pero son cosas que pasan cuando haces crucis, que no todo es correcto). b) Nao desecha.
- 8.- a) Al reves, la esposa del ante. b) Convierte un arca en un estigma. c) Es bonito y llama la atención, despertando la simpatía u otras cosas.
- 9.- a) Gesto personal e intransferible. b) Persona con ideas despreciables (y soy fino) c) La Gardner, por ejemplo
- 10.- a) Iglú desecho. b) Ciertos mariscos muy apreciados.
- 11.- a) País africano que no las está pasando bien, precisamente. b) Cabreo, hincho las narices.
- 12.- a) Administración de organizaciones. b) Árabe legendario.